

గౌరవనీయ శ్రీమతి జస్టిస్ ఎం.జి.ప్రియదర్శిని

ఎం.ఎ.సి.ఎం.ఎ. నం.1374 ఆఫ్ 2016

తీర్పు:

10.12.2015 తేదీన జిల్లా న్యాయమూర్తి-కమ్-మోటారు ప్రమాద నష్టపరిహార ట్రిబ్యునల్ చైర్మన్, నిజామాబాద్ చే జారీ చేయబడిన ఓ.పి.నం.79 ఆఫ్ 2010లో ఇవ్వబడిన ఉత్తర్వు మరియు తీర్పును ప్రస్తుత అప్పీలు దావా బజాజ్ అలియన్స్ జనరల్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ ద్వారా దాఖలు చేయబడింది.

2. సౌలభ్యం కోసం, ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉన్న పక్షాలను అదే క్రమంలో సూచించబడతాయి.

3. కేసు యొక్క సంక్షిప్త వివరాలు ఏమిటంటే, ఎం. నరేష్ కుమార్ (ఇకపై "మృతుడు" గా సూచించబడతాడు) యొక్క భార్య, కుమారులు మరియు తల్లి అయిన వాదులు మోటార్ వాహన చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద రూ.8,00,000/- నష్టపరిహారం కోరుతూ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. 21.11.2008న జరిగిన మోటారు వాహన ప్రమాదంలో మృతుడు మరణించాడు. 21.11.2008న మృతుడు తన హిరో హోండా మోటార్సైకిల్ నం.AP-25-BD-TR-9739పై నిజామాబాద్ నుండి తన గ్రామానికి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు, మకలూర్ గ్రామం సమీపంలోకి చేరుకున్నప్పుడు, ఒక తెలియని వాహనం అతనిని గుద్ది పారిపోయిందని తెలియజేయబడింది. దీని ఫలితంగా, మృతుడు తీవ్ర గాయాలు పొంది ప్రగతి హాస్పిటల్, నిజామాబాద్కు తరలించబడ్డాడు మరియు చికిత్స పొందుతూ మరణించాడు. ప్రమాదానికి ముందు, మృతుడు వయస్సు 30 సంవత్సరాలు, పాఠశాలను నిర్వహిస్తూ నెలకు రూ.25,000/- ఆదాయం పొందుతున్నాడని పేర్కొనబడింది. తెలియని వాహనం యొక్క నిర్లక్ష్యపూరిత డ్రైవింగ్ కారణంగా ప్రమాదం జరిగినప్పటికీ, అతని వాహనం ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీతో బీమా చేయబడినందున, వాదులు ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీపై క్లెయిమ్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

4. ప్రతివాది పిటిషన్ లోని ఆరోపణలను తిరస్కరిస్తూ కౌంటర్ దాఖలు చేశారు. అంతేకాకుండా, మృతుడైన నరేష్ కుమార్ AP.25.BD.TR.9739 నంబర్ గల మోటార్సైకిల్కు యజమాని-కమ్-రైడర్ అని, ఆ వాహనం ప్రతివాదితో బీమా చేయబడిందని మరియు ప్రమాదం సమయంలో మృతునికి చెల్లుబాటు అయ్యే డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ లేదని మరియు అతను పాలసీకి మూడవ పక్షం కాదని వాదించారు. అంతేకాకుండా, మోటార్ వాహన చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ ప్రకారం, మృతుని ఆదాయం సంవత్సరానికి రూ.40,000/- కంటే ఎక్కువ కాబట్టి, ఈ పిటిషన్ నిలబడదని వాదించారు.

5. పైన పేర్కొన్న వాదనల ఆధారంగా, ట్రిబ్యునల్ క్రింది అంశాలను రూపొందించింది:

1) పిటిషన్ ఎం.వి. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద నిలబడుతుందా?

2) వాదులు ప్రతివాది నుండి నష్టపరిహారానికి అర్హులా? అవును అయితే, ఎంత మొత్తానికి?

3) ఏ ఉపశమనానికి?

6. విచారణ సమయంలో, వాదుల తరపున, P.W.1 పరీక్షించబడ్డారు మరియు Exs.A1 నుండి A10 వరకు గుర్తించబడ్డాయి. ప్రతివాది తరపున, R.W.1 పరీక్షించబడ్డారు మరియు Exs.B1 నుండి B5 వరకు గుర్తించబడ్డాయి.

7. రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న సాక్ష్యాలను విశ్లేషించిన తరువాత, ట్రిబ్యునల్ ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా సంవత్సరానికి 7.5% వడ్డీతో రూ.9,51,491/- మొత్తాన్ని ప్రదానం చేసింది. ఆ నిర్ణయాన్ని సవాలు చేస్తూ, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ ప్రస్తుత అప్పీలును దాఖలు చేసింది.

8. ఇరు పక్షాల న్యాయవాదులను విన్నాను మరియు రికార్డులో లభ్యమైన సామగ్రిని పరిశీలించాను.

9. అప్పీల్ దారు తరపున న్యాయవాదిచే లేవనెత్తిన ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, మృతుడు నేరారోపణ చేసిన వాహనానికి యజమాని అయినప్పుడు మరియు అతని స్వంత నిర్లక్ష్యం కారణంగా చనిపోయినప్పుడు, వాదులకు నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సిన బాధ్యత తమపై లేదని మరియు క్లెయిమ్ పిటిషన్ మోటార్ వాహనాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద దాఖలు చేసినప్పటికీ, మృతుడు రూ.7,000/- కంటే తక్కువ కాకుండా ఆదాయం పొందుతున్నాడని ట్రిబ్యునల్ తీవ్రంగా తప్పు చేసిందని. అంతేకాకుండా, ప్రతివాది-ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ ఆమె భర్త మరణానికి వ్యక్తిగత ప్రమాద పాలసీ క్రింద కవర్ చేయబడిన రిస్క్ కోసం PW-1కి రూ.1,01,509/- చెల్లించిందని వాదించారు.

10. మరోవైపు, వాదుల న్యాయవాది మౌఖిక మరియు పత్రాల సాక్ష్యాలను పరిగణలోకి తీసుకుని, ట్రిబ్యునల్ సరిగ్గా రూ.9,51,491/- నష్టపరిహారాన్ని ప్రదానం చేసిందని, ఇది న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనదని మరియు ఈ కోర్టు జోక్యానికి అవసరం లేదని వాదించారు.

11. సవాలు చేయబడిన అవార్డును పరిశీలిస్తే, ట్రిబ్యునల్ "పిటిషన్ M.V. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద నిలబడుతుందా?" అనే అంశం 1ను రూపొందించిన తరువాత, P.W.1 సాక్ష్యాలతో పాటు పత్రాల సాక్ష్యాలను పరిగణలోకి తీసుకుని, మోటార్ వాహనాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద క్లెయిమ్ పిటిషన్ నిలబడుతుందని స్పష్టంగా గమనించింది మరియు వాది పక్షంలో మరియు ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా సమస్యకు సమాధానమిచ్చింది. సెక్షన్ 163A క్రింద చివరగా చెల్లించవలసిన నష్టపరిహారం, సెక్షన్ 140 క్రింద చెల్లించవలసిన కనీస నిర్ధారిత నష్టపరిహారం కంటే భౌతికంగా భిన్నంగా ఉంటుంది, ఈ రెండు నిబంధనలు సంబంధిత వాహనం లేదా వాహనాల యజమాని లేదా ఇతర వ్యక్తుల నిర్లక్ష్యానికి సంబంధించిన రుజువును తొలగిస్తాయి. సంక్షిప్తంగా, మోటార్ వాహన చట్టం యొక్క సెక్షన్ 140 లేదా 163-ఎ క్రింద నష్టపరిహారాన్ని పొందడానికి నిర్లక్ష్యపు రుజువు అవసరం లేదు. అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయంలో జోక్యం

చేసుకోవడానికి నాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు మరియు మృతుడు నేరారోపణ చేసిన వాహనానికి యజమాని అయినప్పుడు మరియు అతని స్వంత నిర్లక్ష్యం వల్ల చనిపోయినప్పుడు, వారు వాదులకు నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సిన బాధ్యత లేదని అప్పీల్ దారు తరపున న్యాయవాది వాదన తీరస్కరించబడింది.

12. నష్టపరిహార మొత్తానికి సంబంధించినంత వరకు, వాదుల ప్రకారం, మృతుడైన ఎం.నరేష్ కుమార్ వయస్సు 28 సంవత్సరాలు, గోట్టుముక్కల గ్రామంలో సరస్వతి నవోదయ స్కూల్ పేరుతో ప్రైవేట్ పాఠశాలను నడుపుతూ నెలకు రూ.20,000/- సంపాదిస్తున్నాడు. అయితే, మృతుడు నెలకు రూ.20,000/- సంపాదిస్తున్నాడని చూపించడానికి వాదులు ఎటువంటి పత్రాలను సమర్పించలేకపోవడంతో, ట్రిబ్యూనల్ మృతుని ఆదాయాన్ని నెలకు రూ.7,000/- గా తీసుకుంది, ఇది చాలా అధికం. అందువల్ల, మోటార్ వాహనాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద పిటిషన్ దాఖలు చేయబడినందున, మృతుని ఆదాయాన్ని సంవత్సరానికి రూ.40,000/- గా తీసుకోవచ్చు. అయితే, క్లెయిమ్ పిటిషన్ మోటార్ వాహనాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163-ఎ క్రింద దాఖలు చేయబడినందున, భవిష్యత్తు అవకాశాలను మంజూరు చేయడానికి వీలుపడదు. ఇటీవల సిక్కిం హైకోర్ట్ డివిజన్ బెంచ్ "ది బ్రాంచ్ మేనేజర్, శ్రీరామ్ జనరల్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ దిలు రాయ్ అండ్ అదర్ (M.A.C.A. No.10 of 2018, తేది: 4.4.2022)" కేసులో ఇలా తీర్పునిచ్చింది:

"సుప్రీం కోర్టు పై నిర్ణయాలలో స్పష్టంగా పేర్కొన్నట్లు మోటార్ వాహనాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163 క్రింద లెక్కించబడే నష్టపరిహారం నిర్మాణాత్మక సూత్రంపై ఆధారపడి ఉంటుందని పునరుక్తం చేయాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే ఇది తప్పు లేని బాధ్యతపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి సెక్షన్ 163A నిబంధనలను ఆశ్రయించినప్పుడు, అభౌతిక పరిహారాలు మరియు భవిష్యత్తు అవకాశాల కోసం ఆర్థిక పరిహారాన్ని చేర్చడం అనే ప్రశ్న తలెత్తదు.

20. .... సెక్షన్ 163A క్రింద భవిష్యత్తు అవకాశాలు లేదా ఇతర అదనపు అభౌతిక అంశాలకు స్థానం లేదు మరియు M.V. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 163A క్రింద క్లెయిమ్ పిటిషన్ లోని పరిహారాన్ని చట్టానికి రెండవ షెడ్యూల్ లో అందించిన నిర్మాణాత్మక సూత్రంపై కచ్చితంగా లెక్కించాలి."

కాబట్టి, సంవత్సరానికి రూ.40,000/- వార్షిక ఆదాయంలో, 1/3వ వంతు మృతుని వ్యక్తిగత ఖర్చుల కోసం తీసివేయాలి. 1/3వ మొత్తాన్ని అతని వ్యక్తిగత మరియు జీవన ఖర్చుల కోసం తీసివేసిన తరువాత, కుటుంబానికి మృతుడి చేసే సహకారం సంవత్సరానికి రూ.26,667/- అవుతుంది. Ex.A9 అసలు డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ ప్రకారం మృతుని పుట్టిన తేదీ 2.4.1978, అంటే ప్రమాద సమయంలో 30 సంవత్సరాల పైబడినట్లు చూపిస్తోంది. ప్రమాద సమయంలో మృతుని వయస్సు 30 సంవత్సరాలకు పైబడి ఉన్నందున, రెండవ షెడ్యూల్ ప్రకారం సరైన గుణకం '17'. గుణకం '17'ని అవలంబిస్తూ, మొత్తం ఆధారపడటంలో నష్టం రూ.26,667 x 17 = రూ. 4,53,339/- అవుతుంది. అంతేకాకుండా, వాదులు అంత్యక్రియల ఖర్చుల కోసం రూ.2,000/- మరియు ఆస్తి నష్టానికి రూ.2,500/- పొందే అర్హత కలిగి ఉన్నారు. అదనంగా పిటిషన్ నంబర్ 1కి సహజీవనానికి రూ.5,000/- అర్హత ఉంది. మొత్తంగా, వాదులు రూ.4,62,839/-కి అర్హులు.

అయితే, RW-1 సాక్ష్యం ద్వారా Exs.B1 నుండి B5తో పాటు Ex.B5 క్రింద PW-1కి వ్యక్తిగత ప్రమాద క్లెయిమ్ కింద రూ.1,01,509/- మొత్తం ఇవ్వబడిందని చూపిస్తుంది. అందువల్ల, ట్రిబ్యూనల్ ఇచ్చిన నష్టపరిహార మొత్తం రూ.9,51,491/- నుండి రూ.4,62,839/-కి తగ్గించబడింది. అయితే, PW.1 ఇప్పటికే పొందిన రూ.1,01,509/- తీసివేసిన తరువాత, ప్రతివాది-ఇన్నూరెన్స్ కంపెనీ చెల్లించాల్సిన మిగిలిన నష్టపరిహారం రూ.3,61,330/- అవుతుంది.

13. తదనుగుణంగా, M.A.C.M.A. పాక్షికంగా అనుమతించబడింది. ట్రిబ్యూనల్ ప్రదానం చేసిన నష్టపరిహార మొత్తాన్ని రూ.9,51,491/- నుండి రూ.3,61,330/-కి తగ్గించబడింది, పిటిషన్ తేదీ నుండి చెల్లింపు తేదీ వరకు సంవత్సరానికి 7% వడ్డీతో సహా, అప్పీల్ దారు/ప్రతివాది చెల్లించాలి. నష్టపరిహార మొత్తాన్ని ట్రిబ్యూనల్ ఆదేశించిన నిష్పత్తిలో అప్పీల్ దారు-వాదులకు పంపిణీ చేయాలి. ఈ ఉత్తర్వు నకలు అందిన తేదీ నుండి ఒక నెల వ్యవధిలో మొత్తాన్ని డిపాజిట్ చేయాలి. అలా డిపాజిట్ చేసిన తరువాత, వాదులు మొత్తాన్ని ఉపసంహరించుకునే హక్కు కలిగి ఉంటారు. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వు ఉండదు.

ఏవైనా పెండింగ్ లో ఉన్న మిస్సలేనియస్ పిటిషన్లు మూసివేయబడతాయి.

జస్టిస్ ఎం.జి.ప్రియదర్శిని

06.01.2023

pgp/pvt